

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

illusus videndus producitur. Art. XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

catellum tanta videremus pati, concuteretur cor nostrum compassionem. Christus patitur, & non compatimur? Deus pro nobis patitur, & ridemur, sicis oculis præteribimus? Ante etiam legimus Dominum conspuitum & alaphizatum: sed id factum fuit in domo Caiphæ à Iudæis: hoc autem factum est in domo Pilati à militibus, ad placendum tamen Iudæis. Mone-mur ex his Dominum non derisorie adorare vel salutare. Tunc deridemus eum adorantes, quando ab extra magnam deuotionem, aut humilitionem ostendimus, & intus aridi, acediosi, superbi inuenimur. Inclinamus profunde corpus, sed cor manet erectum. Os loquitur cum Deo, & cor nostrum auersum est ab eo, & conuersum ad mundana. Rogamus Deum, ut intendat orationi nostræ, & nos ipsimet non attendimus. Petimus multa, & ipsi phantasijs implicati, nescimus quid petimus. Quomodo ipse exaudiet nos, quando nos ipsos non audimus? Nõnne esset derisio loqui cum regi pro ardua causa, aut aliquid petere magnum ab eo, & interim verteret dorsum, & ludere cum catto? Nõnne diceret rex: Si non magis serio est tibi petitio tua, quare illudis mihi? Sic etiam Deo illudimus, loquentes cum eo, petentes non parua, aut modica, scilicet, regnum caelorum, & interim ludimus cum catts, id est, cum cogitationibus & rebus imaginatis, vertendo ei dorsum cordis nostri. Si verò tempore orationis, genuflexionis, prostrationis, adorationis, etiam impuris cogitationibus delectamur, aut peccandi voluntatem concipimus, quasi Deum salutamus, & interim in faciem eius expuimus, aut alaphas damus.

*IESVS ILLVSVS VIDENDVS
producit. Articulus XLII.*

CVM milites nequam omnem suæ crudelitatis vim in Christum exercissent, flagellatum, & sic miserabiliter illudum, & afflictum, produxit Pilatus foras ad Iudæos, ut vel sic Iudæorum eius passionem & humilitatem videntium, furor mitigaretur. Vnde sancti Euangelistæ consequenter dicunt: *Et postquam illuserunt ei, exiit iterum Pilatus foras, & dixit eis: Ecce adduco eum vobis foras, ut cognoscatis, quia in eo nullam causam inuenio.* Sciebat enim Pilatus, quod ludibria eius libenter videbant, sperans post tantam eius afflictionem & ignominiam, ipsum de susceptione regni non suspectum haberi, nec ultra eius sanguinem sitiri. Dixit ergo ad illos, ut iam dictum est. *Ecce adduco eum vobis foras, ut cognoscatis, quia nullam inuenio in eo causam.* Emendatum ergo eum, dimittam. *Ecce quid sequitur miserabile. Exiit ergo Iesus, portans spinam coronam, & purpur eum vestimentum* cum sceptro arundineo. Mirum quod Iesus præ vulnere doloris, & passionis labore, stare vel ambulare potuit. *Dixit ergo Pilatus: Ecce homo.* O lamentabile spectaculum: *Ecce homo.* Quasi dicat. Ita tractatus est, ut speciem hominis amiserit. Vnde etiam Esaias prædixit in spiritu passionem eius præcognoscens: *Vidimus eum non habentem speciem neque decorem, videntem reputauimus eum. Vidimus eum quasi percussum, & humilatum à Deo, ut virotum nudissimum & leprosum, &c.* Et idcirco mirum est, quod aliquid de cætero timeris. Habemus hic iterum documentum, non in vestibus gloriari, aut nos ipsos ostentare, quia Christus illusus in vestibus est. *Maxime autem hoc spectat*

Matth. 26.
Marc. 14.

Deridit
Christum à
nobis quod
mystice.

Illudere Deo
mysticè qui
dicantur.

Conspuerit
Deum, illi
que alaphas
dicitur quoniam
mysticè di-
cantur.

Ioan. 19.

Isaia 53.

VI
71

spectat ad religiosos, quorum habitus despectus & humilis est, & quasi illu-
 sorius hominibus mundanis. Vnde etiam sunt rasi, & coronam portant par-
 tem in memoriam coronae spiniae Christi. Videre tamen, qualis abusus,
 instrumentis humilitatis vti ad superbiam: quae illis instituta sunt & ordi-
 nata ad humilitationem ipsorum, in illis superbire. Si farus quaereret fa-
 titatis cappam de panno serico, quid opus est, diceretis fatuo tali, panno
 serico? Sufficit ei ad demonstrandam hominibus suam fatuitatem pannus
 lineus, aut lanuus. Nam sericum si lino praefert, fatuus non est. Sic mona-
 chus talia vestimenta portare debet, quibus se monachum significet, id est,
 ex quibus appareat, quod sit contemptor seculi. Sine cura sui viuat, nihil
 temporale diligit nihil de his quae admirari solet mundus, discernat, vel
 appetat. Quanto ergo viliores, abiectionem, & grossiorem habet vestem,
 tanto magis & melius hoc significant, quod esse debent. Vnde & statuta no-
 stra praeter ceteris omnibus religiosis aiunt nos ad attritionem, paupertatem
 & vilitatem vestium, & cetera huiusmodi astringi. Si ergo quis pulchritu-
 dinem vestium concupiscit, & delectatur, quaerit: pulchritudinem dico,
 id est, curiositatem, nobilitatem in panno teneritudinem, &c. (nam mun-
 ditia vestium non reprehensibilis, sed laudabilis est, & in veste hispida ec-
 iam seruari potest) delicatus est, mundanus est, monachus non est, contem-
 ptor seculi non est, & apud sapientes homines, sicut irreligiosus contemni-
 tur, & monstrum reputatur, qui vult, velut is, qui seculum contempnit, &
 semetipsum haberi, & tamen facto ostendit se non esse, quod vult videri.

Habitus mo-
 nachorum
 cur sit despe-
 ctus & humili-
 lis.
 Corona in
 capite religi-
 oso. um quid
 mystice.

Vestes qua-
 les monachi
 ferre debeant.

Religiosus
 virum qua-
 nam ostendat.

IESVS CRUCIFIGI POSTVLATVR,
 Articulus XLIII.

Quum ergo pontifices & ministri, sic Iesum flagellis laceratum, vulneribus
 plenum, sanguine cruentatum, vestibus illusum vidissent, nulla mise-
 ratione moti, maiori inuidia exarserunt, magnis vocibus clamantes:
 Crucifige, crucifige eum. Non paruum dolorem, aut merorem fecit Christo,
 sic miserabiliter afflictum coram inimicis suis derisoribus ostendi, qui pos-
 mas eius insatiabiliter aestuabant. Fuit autem clamor eorum validus. Vnde
 quidam Euangelistarum dicit: *Inualecebant voces eorum.* O bona Maria, quo-
 ulque de te tacebimus? Quid fuit in corde tuo, quando à longè tales voces in
 altum ferri, & filium, non solum ad mortem, sed ad ignominiosissimam
 mortem audiebas exquiri? Fuit autem hora tertia, quando sic Iudaei cla-
 mauerunt. Vnde & Marcus scribit, hora tertia Dominum crucifixum,
 cum tamen milites sexta hora crucifixerunt Dominum, secundum alios:
 per hoc intelligi volens, hoc fecisse Iudaeos hora tertia linguis, quod mili-
 tes fecerunt sexta manibus. Imo Iudaei magis crucifixerunt & occiderunt
 linguis, quam illi manibus: quia nisi clamassent, non fuisset crucifixus Do-
 minus, vix praecedentibus & sequentibus patet. Audiens clamores eorum
 Pater quasi indignatus, dicit ei: *Accipite eum vos, & crucifigite. Ego enim n. uin*
uenio in causam. Non dixit haec verba concedendo eis facultatem, sed exe-
 crando, vel improperando eis eorum malitiam, qui contra innocentem
 clamabant. Tunc Iudaei ad aliam accusationem se conuertunt, dicentes: *Nos*
legem

Ioan. 19.

Luc. 23.

Marc. 15.

Ioan. 19.

Ibidem.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN